

Spm. nr. 521

Til *industriministeren* (27/1 81) af:

Tyroll (VS):

»Er der gennem koncessioner, aftaler eller anden form for bestemmelse vedrørende olieboringer og -udvinding i f. eks. Norge, England, Holland og Tyskland stillet krav om, at forsyningsskibene til olieplatformene skal være hjemmehørende i de respektive lande?«

Besvarelse (3/2 81):

Industriministeren (Erling Jensen):

Som det formentlig vil være spørgeren bekendt, er man fra den danske søfartsadministrations side til stadighed yderst opmærksom på den fare for forringelse af skibsfartens effektivitet, som ligger i den tendens til flagdiskrimination, der gør sig gældende i flere lande. I samarbejde med andre skibsfartsnationer søger vi at bekæmpe en sådan udvikling med de til rådighed stående midler. Sejlads med forsyningskibe til olieplatforme udgør ingen undtagelse i så henseende. Dansk skibsfart har betydelig interesse i overalt at kunne deltage i sådanne sejlader på lige vilkår med skibe fra andre nationer.

Til nærmere belysning af forholdene på dette område kan jeg oplyse, at der for nogle år tilbage opstod formodning om, at der i den britiske sektor i Nordsøen blev diskrimineret til fordel for britiske fartøjer. Vi tog sagen op og førte drøftelser med den daværende britiske viceminister for søfart. Desuden modtog vi fra det britiske handelsministerium en redegørelse for gældende praksis. På grundlag af de herved fremkomne oplysninger måtte vi konstatere, at den britiske praksis ikke kunne kritiseres.

I forbindelse med de igangværende skibsfartspolitiske drøftelser i OECDs søtransportkomité, hvor man netop er begyndt en forhandling om relationerne mellem de enkelte OECD-lande, har man som et af de emner, der nærmere skal forhandles, optaget spørgsmålet, om der måtte foreligge restriktioner for sejlads med forsyningskibe til olieplatforme. Dette har en vis forbindelse med spørgsmålet om de enkelte landes kysttrafik (cabotage), som hidtil har været undtaget fra OECDs liberaliseringskode. Det kan

på nuværende tidspunkt oplyses, at der inden for OECDs medlemskreds er en almindelig stemning for at lade forsyningskibenes virksomhed være omfattet af forbuddet mod nationale diskriminerende regler.

Ifølge de for mig foreliggende oplysninger har der ikke kunnet konstateres forskelsbehandling fra myndighedernes side i de lande, som udvinder olie i Nordsøen.

Spm. nr. 522

Til *arbejdsministeren* (28/1 81) af:

Voigt (FP):

»Kan et medlem af en arbejdsløshedskasse blive idømt 5 ugers karantæne vedrørende udbetaling af dagpenge, hvis han bliver afskediget, fordi der eksisterer en eksklusivbestemmelse i aftalen mellem et fagforbund og en arbejdsgiver og det enkelte medlem ikke ønsker at stå i afdelingen af forbundet, men kun i arbejdsløhedskassen?«

Begrundelse

Ét er, at det er afskedigelsesgrundlag, hvis et menneske ikke vil acceptere, at der foreligger en eksklusivbestemmelse, men det forekommer spørgeren at være ulovligt at give et medlem karantæne i henhold til lov om arbejdsformidling og arbejdsløhedsforsikring § 63 med den begrundelse, at medlemmet blot kunne være blevet i forbundet.

Man kan ikke sige, at et medlem uden fyldestgørende grund forlader sit arbejde, når han med dags varsel bliver afskediget på opfordring af forbundet; i dette tilfælde SiD i Middelfart, som har foranlediget, at Gerhard Bang, Langtvedvej 11, Røjle Skov, 5500 Middelfart, er blevet afskediget fra firmaet Kosan Cylindric A/S, Falstersvej 1, 5500 Middelfart, den 5. januar 1981.

Vi har igennem tiderne set mange eksempler på, hvor urimeligt det er med disse eksklusivbestemmelser, der jo blot drejer sig om at give fagforbundene en magt til at tvinge folk ind i bestemte fagforbund – til trods for grundlovens bestemmelser om retten til frit at organisere sig, som man vil. Man vil nu ramme disse frihedselskende mennesker, som gør oprør mod fagforeningstyranniet, med at idømme dem karantæne, til trods for at de ikke selv har sagt op; det er for groft. Jeg går ud fra, at ministeren omgående drager om-